

СВЪТУЛКА

— Че какво? Щомъ въ Италия ги ядатъ, защо да не мога и азъ? Да не сж италиянцитъ по-глупави отъ насъ? Мога, ти казвамъ!

— Кой знай, кой знай...

— Мога, ама нѣма защо.

— Какъ нѣма защо? Ще ти дамъ вола. На, още сега ще ти го дамъ.

Бай Горанъ е сигуренъ, че бай Вълканъ нѣма да издържи. Той е чорбаджия. Чорбаджиитѣ за единъ волъ жаби не ядатъ. Той не знае колко гнжно нѣщо е да ядешъ жаби. Щомъ му замърда въ ржката, ще се откаже и отъ вола и отъ всичко.

Но бай Вълканъ настоява:

— Ще я изямъ ти казвамъ! Само ти дали ще си одържишъ думата?

— Добре де, изяжъ я — вземи си вола.

И бай Вълканъ улови една жаба и я изяде.

Бай Горанъ мълчаливо му подаде остена.

Когато стигнаха въ село, бай Вълканъ зави съ вола въ вратнята си и рече на бай Горана:

— Идуция пазаръ пакъ ще го карамъ, ако искашъ ела и ти — за другаръ.

— Пакъ да ядемъ жаби за тоя що духа ли? Благодаримъ! — подвикна подире му бай Горанъ и тръгна къмъ кръчмата, да си промие гърлото.

Николай Фоль

